

ΕΤΟΣ 68ον

21 'Ιουνίου 2020

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 25 (3499)

Η ΣΥΝΑΓΩΓΗ ΚΑΙ Η ΕΚΚΛΗΣΙΑ

Μετά τήν κλήση τῶν πρώτων μαθητῶν, ὁ Χριστός περιόδευε ὅλη τή Γαλιλαία. Δίδασκε στίς συναγωγές τῶν Ἰουδαίων, κήρυττε τό χαρμόσυνο μήνυμα γιά τόν ἐρχομό τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ καί γιάτρευε τούς ἀνθρώπους ἀπό κάθε ἀσθένεια καί κάθε ἀδυναμία (Ματθ. 4,18-23). Ὁ Χριστός κήρυττε σέ συγκεκριμένο τόπο. Οἱ συναγωγές γιά τούς Ἰουδαίους ἦταν κάτι ἀντίστοιχο μέ τούς σημερινούς ναούς γιά ἐμᾶς. Ἡ ἰουδαϊκή λατρεία στή συναγωγή περιελάμβανε τήν ὑμνωδία στόν Θεό καί τή διδαχή τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ. Διαβαζόταν ἡ Βίβλος καί ἐρμηνευόταν τό θέλημα τοῦ Θεοῦ, μέ βάση τό ὅποιο οἱ Ἰουδαῖοι καλοῦνταν νά πορευθοῦν στή ζωή τους. Ὁ Χριστός ἀξιοποιεῖ τόν χῶρο, τήν παράδοση, τόν τρόπο μέ τόν ὅποιο οἱ Ἰουδαῖοι εἶχαν ὀργανώσει τή θρησκευτική τους ζωή, γιά νά κομίσει σ' αὐτούς τό μήνυμα τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ, ἀλλά καί νά θεραπεύσει ἐκεῖ πού γνώριζε ὅτι συγκεντρώνονταν οἱ ἄνθρωποι, ὅλους ἐκείνους πού εἶχαν ἀνάγκη, νά τούς δείξει δηλαδή τό ἔλεος καί τήν εὐσπλαχνία τοῦ Θεοῦ. Δέν καταργεῖ ὁ Χριστός τόν τρόπο τῶν Ἰουδαίων, οὔτε τόν τόπο. Τούς προετοιμάζει ὅμως, καί μαζί μ' αὐτούς καί ὅλο τόν κόσμο, γιά τή μεγάλη ἀλλαγὴ: ἡ λατρεία τοῦ Θεοῦ δέν θά εἶναι μόνο ὑμνωδία ἢ κήρυγμα, ἀλλά θά περιλαμβάνει καί τήν προσφορά τοῦ σώματος καί τοῦ αἵματος τοῦ Χριστοῦ γιά τή συγχώρηση τῶν ἁμαρτιῶν καί τήν αἰώνια ζωή.

Ἡ Ἐκκλησία καί ὁ ναός ἀποτελοῦν, λοιπόν, στήν πορεία τῆς πίστεως τή νέα συναγωγή. Τί ζητοῦμε ὅμως ἀπό τόν Θεό κάθε φορά πού εἰσερχόμαστε στόν ναό του; Τί ζητοῦμε ἀπό τήν Ἐκκλησία, ὅταν ὑποστηρίζουμε ὅτι ἀνήκουμε σ' αὐτήν;

Τί πιστεύουμε γιά τήν Ἐκκλησία;

Γιά κάποιους ἡ Ἐκκλησία λειτουργεῖ ὡς εὐκαιρία νά ικανοποιήσουν

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Ματθ. δ' 18-23)

Ἡ κλήση τῶν Ἀποστόλων

Τῶ καιρῷ ἐκείνῳ, περιπατῶν ὁ Ἰησοῦς παρὰ τὴν θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας, εἶδε δύο ἀδελφούς, Σίμωνα τὸν λεγόμενον Πέτρον, καὶ Ἀνδρέαν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, βάλλοντας ἀμφίβληστρον εἰς τὴν θάλασσαν· ἦσαν γὰρ ἀλιεῖς· καὶ λέγει αὐτοῖς· Δεῦτε ὀπίσω μου, καὶ ποιήσω ὑμᾶς ἀλιεῖς ἀνθρώπων. Οἱ δὲ εὐθέως ἀφέντες τὰ δίκτυα, ἠκολούθησαν αὐτῷ. Καὶ προβὰς ἐκεῖθεν, εἶδεν ἄλλους δύο ἀδελφούς, Ἰακωβον τὸν τοῦ Ζεβεδαίου, καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, ἐν τῷ πλοίῳ μετὰ Ζεβεδαίου τοῦ πατρὸς αὐτῶν, καταρτίζοντας τὰ δίκτυα αὐτῶν· καὶ ἐκάλεσεν αὐτούς. Οἱ δὲ εὐθέως ἀφέντες τὸ πλοῖον καὶ τὸν πατέρα αὐτῶν, ἠκολούθησαν αὐτῷ. Καὶ περιῆγεν ὅλην τὴν Γαλιλαίαν ὁ Ἰησοῦς διδάσκων ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν, καὶ κηρύσσων τὸ Εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας καὶ θεραπεύων πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν ἐν τῷ λαῷ.

τίς ὑλικές τους ἀνάγκες. Κάποιοι δὲν ἔχουν καλὸ λογισμό οὔτε γιὰ τούς συνανθρώπους τους οὔτε γιὰ τὸν κληρὸ. Ἄλλοι ζητοῦν ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία νὰ ἀλλάξει, νὰ γίνεи πῶ σύγχρονη, καὶ μέχρι νὰ γίνεи αὐτό, ἐπιλέγουν τὴν ἀποχή ἢ τὴν περιστασιακὴ παρουσία τους ἐντὸς τῆς. Ἄλλοι βλέπουν τὴν Ἐκκλησία ὡς φορέα πολιτισμοῦ, παράδοσης καὶ ἱστορίας. Τὴ θέλουν νὰ λειτουργεῖ ὡς ἓνα μουσεῖο τοῦ παρελθόντος, τὸ ὁποῖο θὰ διαφυλάσσει κειμήλια, τελετές, εἰκόνες μιᾶς ἄλλης ἐποχῆς. Ἄλλοι, οἱ ὁποῖοι ζοῦνε ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία, θέλουν τὴ δικαίωσή τους ἀπὸ αὐτή. Παρασυρμένοι ἀπὸ τὴ φιλοδοξία τους, ἔχουν τὴν αἴσθησι ὅτι ἐάν ἡ Ἐκκλησία δὲν ἔχει τὴν ἴδια ἄποψη μὲ αὐτὴ πού ἔχουν ἐκεῖνοι, δὲν κάνει τίς ἐπιλογές πού θέλουν αὐτοί, τότε μποροῦν νὰ ἀπορρίπτουν τούς πάντες καὶ τὰ πάντα καὶ νὰ καθιστοῦν τὸν ἑαυτὸ τους τὸ κριτήριον καὶ τὸ κέντρο τοῦ κόσμου.

Ἡ πίστη, λόγος ἀληθείας

Ὁ Χριστὸς εἰσερχόταν στὶς συναγωγές. Συζητοῦσε μὲ τούς Ἰουδαίους, ἀφουγκραζόταν τούς λογισμούς τους καὶ τούς ἔδινε ἀπαντήσεις. Τὸ ἴδιο συμβαίνει καὶ σήμερα, ἀλλὰ καὶ σὲ κάθε ἐποχῇ, μὲ τὴν Ἐκκλησία. Ἀποστολὴ τῆς Ἐκκλησίας εἶναι ὅσοις ἔρχονται σ' αὐτὴ νὰ τούς κατηχεῖ καὶ νὰ τούς ἀποκαλύπτει τὸν λόγον τῆς Ἀληθείας, πού εἶναι ὁ Χριστὸς, νὰ τούς δίδει τὴ χαρὰ νὰ ἀκοῦνε καὶ νὰ βιώνουν τὸ Εὐαγγέλιον, δηλαδὴ τὸ μῆνυμα τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ, ἢ ὁποῖα «ἐντὸς ἡμῶν ἐστι», ἀλλὰ καὶ νὰ τούς θεραπεύει ἀπὸ κάθε ἀδυναμία ψυχικῆ, πνευματικῆ, ἀλλὰ καὶ σω-

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Τόν καιρόν ἐκεῖνον ὅταν περπατοῦσε ὁ Ἰησοῦς κοντά εἰς τήν λίμνην τῆς Γαλιλαίας, εἶδε δύο ἀδελφούς, τόν Σίμωνα, ὁ ὁποῖος ἐλέγετο Πέτρος, καί τόν Ἀνδρέαν τόν ἀδελφόν του, νά ρίχνουν δίχτυ εἰς τήν λίμνην, διότι ἦσαν ψαράδες. Καί τούς λέγει, «Ἐλᾶτε, ἀκολουθήστε με, καί θά σᾶς κάνω ψαράδες ἀνθρώπων». Αὐτοί ἐγκατέλειψαν ἀμέσως τά δίχτυα καί τόν ἀκολούθησαν. Καί ὅταν ἐπροχώρησε ἀπ' ἐκεῖ, εἶδε ἄλλους δύο ἀδελφούς, τόν Ἰάκωβον, τόν υἱόν τοῦ Ζεβεδαίου καί τόν Ἰωάννην τόν ἀδελφόν του, μέσα σέ πλοιάριον μαζί μέ τόν Ζεβεδαῖον, τόν πατέρα τους, νά ἐπισκευάζουν τά δίχτυα τους καί τούς ἐκάλεσε. Αὐτοί ἀμέσως ἀφησαν τό πλοιάριον καί τόν πατέρα τους καί τόν ἀκολούθησαν. Ὁ Ἰησοῦς ἐγύριζε ὀλόκληρη τήν Γαλιλαίαν καί ἐδίδασκε εἰς τās συναγωγάς των καί ἐκήρυσσε τό εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας καί ἐθεράπευε κάθε ἀσθένειαν καί κάθε ἀδυναμίαν εἰς τόν λαόν.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλα, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλιβιζάτου, Γερ. Κοινδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ)

ματική, διά τῆς θαυματουργίας τῆς πίστεως, τῆς δύναμης πού οἱ Ἅγιοί τῆς μᾶς προσφέρουν, τῆς ἀγάπης πού διακηρύττεται σέ κάθε σύναξη.

Ὁ χριστιανός προσφέρει καί προσφέρεται

Ἀληθινός χριστιανός εἶναι αὐτός πού ἀναζητεῖ τόν λόγο καί, πρωτίστως, τόν Λόγο. Εἶναι αὐτός πού θέλει νά ζήσει σύμφωνα μέ τό Εὐαγγέλιο καί νιώθει τή χαρά τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ, ἀκόμη κι ἂν ὁ κόσμος βρίσκεται σέ κρίση. Εἶναι αὐτός ὁ ὁποῖος βρίσκει στήν Ἐκκλησία τό λίγο ἢ τό πολύ, εἴτε τό υἱικό εἴτε τό πνευματικό, καί προσφέρει καί προσφέρεται. Ἀληθινός χριστιανός εἶναι αὐτός πού ἐπεξεργάζεται τά μηνύματα τῆς πίστεως, τά συζητᾶ, προβληματίζεται, ζητᾶ ἢ Ἐκκλησία νά εἶναι ζωντανή, ἀλλά ἐπ' οὐδενί ἀπορρίπτει τά πρόσωπα καί τούς θεσμούς. Σέβεται τούς ἀλιεῖς τῶν ἀνθρώπων.

Ἀληθινός χριστιανός τελικά εἶναι αὐτός ὁ ὁποῖος γίνεται ὁ ἴδιος συναγωγή γιά νά κατοικήσει ὁ Χριστός. Ἡ καρδιά του, ἡ ὑπαρξή του, ὁ νοῦς του, κάθε τί, προσφέρεται στόν Χριστό, ὥστε ὀλόκληρη ἡ ζωή του νά μετατρέπεται ἀπό τό «βάλλειν ἀμφίβληστρον», ἀπό τό νά ρίχνει τά υἱικά δίχτυα γιά τήν ἐξεύρεση τροφῆς, στό «βάλλειν ἀρχήν μετανοίας καί ἀγάπης», γιά νά βρεῖ τήν πνευματική τροφή καί ζωή. Καί τότε γίνεται ὑπαρξή πού ἀγαπᾶ, συγχωρεῖ καί ἀνοίγεται ὄχι μόνο προσευχητικά, ἀλλά καί στήν ἐπιείκεια καί τή φροντίδα γιά τούς ἄλλους, ἀκόμη καί γι'

21 Ἰουνίου 2020: ΚΥΡΙΑΚΗ Β΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ.

Ἰουλιανοῦ μάρτυρος (γ΄ - δ΄ αἰ.). Τερεντίου ἱερομάρτυρος ἐπισκόπου Ἰκονίου (α΄ αἰ.),

Νικήτα ἱερομάρτυρος τοῦ Νισυρίου († 1732).

Ἦχος: α΄ – Ἐωθινόν: Β΄ – Ἀπόστολος: Ρωμ. β΄ 10-16 – Εὐαγγέλιον: Μτθ. δ΄ 18-23.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 28 Ἰουνίου, Γ΄ Ματθαίου.

Ἀπόστολος: Ρωμ. ε΄ 1-10 – Εὐαγγέλιον: Μτθ. στ΄ 22-33.

αὐτούς πού δέν καταλαβαίνουν καί δέν ζοῦνε τήν ἀλήθεια. Ὁ Χριστός θυσιάστηκε γιά ὅλους τούς ἀνθρώπους.

Ἄς ζητήσουμε στήν Ἐκκλησία τόν Χριστό καί τή ζωή καί ἄς μεταδώσουμε αὐτό τό μήνυμα ζωῆς αἰωνίου σέ ὅλους!

π. Θ.Μ.

Νέα ἔκδοση τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας

Χρήστου Σπ. Βούλγαρη, Ὁμοτ. Καθηγ. Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΟΝ ΥΠΟΜΝΗΜΑ ΕΙΣ ΤΟ ΚΑΤΑ ΜΑΤΘΑΙΟΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

(Α΄ ἔκδοση, διαστάσεις 17x24 ἐκ., σελ. 864)

Ὁ Ὁμότιμος Καθηγητής τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν κ. Χρῆστος Βούλγαρης, μέ τή μακρά ἐπιστημονική ἐνασχόλησή του μέ τήν ἔρμηνεία τῆς Καινῆς Διαθήκης, ὑπομνηματίζει τό κατά Ματθαῖον Εὐαγγέλιον.

Στήν πολύπλοκη, πολυσχιδή καί κοπιώδη παρούσα ἐργασία ὁ συγγραφέας διαφωτίζει τίς πτυχές καί ἰδιομορφίες τοῦ ἱεροῦ κειμένου, προσεγγίζοντας τό Μυστήριον τῆς Θείας Οἰκονομίας καί γενικῶς τά γεγονότα τῆς ἐπίγειας ζωῆς καί τή διδασκαλία τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἡ διάρθρωση τοῦ ἔργου εἶναι ἡ ἐξῆς: Προηγεῖται ἐκτενῆς εἰσαγωγή στό κατά Ματθαῖον Εὐαγγέλιον καί ἔπεται τό κείμενο μέ τόν ἔρμηνευτικό ὑπομνηματισμό του ἀνά στίχο, σέ 66 κεφάλαια. Ὁλοκληρώνεται μέ ἐκτενῆ ἐπισημονική βιβλιογραφία.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασίου 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Μητροπολίτης Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἐρῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὅλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr
